

דף טז.

עין משפט א.

יו"ד סימן קנא פנייה ה

עין בסניף הקודם

עין משפט ב.

יו"ד סימן קנא פנייה ו

ג. ח. אם הישראל גרים בין העכו"ם, מותר למכור להם כלי זיין להגן על העיר שהם בתוכה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן קנא פנייה ה

עין לעיל דף טו: עין משפט ו.ז.ח.

עין משפט ה.

יו"ד סימן קמג פנייה ב

ג. אסור לבנות עם העכו"ם כיפה שמעמידים בה אליל ט ואם עבר ובנה אפי' ע"ז עצמה שכרו מותר י. אבל בונה הוא לכתחילה כ הטרקלין או החצר שיש בה אותה הכיפה.

עין משפט ו.

יו"ד סימן יז פנייה א

א. השוחט את הבריאה ולא פירכסה הרי זו מותרת, אבל המסוכנת והיא

ט. ממשנה בע"ז דף ט"ז.

ואם עבר ובנה שם בדף י"ט מימרא דר"א אמר ר"י. ואפי' הע"ז עצמה שם, מימרא דרבי ירמיה. וכתב הט"ז בס"ק ב' דמכאן מוכח דאסור לעשות חלונות לבית ע"ז דהיינו לחדר שע"ז בתוכו, ואין להתיר משום איבה שיכול להשתמש ולומר שאסור לנו לעשות, וכמ"ש התוס' בע"ז דף י"ט לענין תכשיטין של אליל. י. דסבר ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף ולא אמרינן בגמר מלאכה הוא קונה כל השכירות דקודם גמר מלאכה לא נאסר שכרה שעדיין לא נקראת ע"ז ומתי נקראת ע"ז רק בהכאת הקורנס האחרון ובו אין שוה פרוטה, וכל קצת עבודה שעושה בכל רגע מותר לקחת שכרה כי עדיין אינם ע"ז. ט"ז ס"ק ג'. כ. טור בשם רש"י ורמב"ם בפ"ט. וכתב הט"ז בס"ק ד' דאין להתיר רק בדרך מסייע לחוד שיהיה בונה עמהם אבל לבנות הוא לבדו אסור לכו"ע וכל זה להלכה אבל למעשה ודאי ראוי להחמיר אף במסייע מדין הרחק מהכיעור והדומה לו. ובב"י בבד"ה כתב דמי שמוכר ביתו ברצון לע"ז הדמים אסורים בהנאה ויוליכם לים המלח אבל אם המכר באונס הדמים מותרים. באר היטב אות ה'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

כל שמעמידים אותה **ל** ואינה עומדת, אע"פ שאוכלת מאכל בריאות אם שחטה ולא פירכסה כלל הרי זו נבלה **מ**, ולוקין עליה **נ**, ואם פירכסה הרי זו מותרת.

א. **ב.** צריך שיהיה הפירכוס בסוף השחיטה ולהמשך עד אחרי השחיטה **ס**, אבל בתחילתה אינו מועיל **ע**.

כיצד הוא הפירכוס, בבהמה דקה ובחיה גסה ודקה, בין שפשטה ידה והחזירה **פ** או שפשטה רגלה אע"פ שלא החזירה או שכפפה רגלה **ק** בלבד הרי זה פירכוס ומותר, אבל אם פשטה ידה ולא החזירה הרי זו אסורה שאין זה אלא הוצאת נפש בלבד.

א. **ג.** בבהמה גסה אחד היד ואחד הרגל בין שפשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה הרי זה פירכוס ומותרת, ואם לא פשטה לא יד ולא רגל

ל. היינו בגערה או במקל אבל ביד לא מהני דקים להו לרבנן דנטולה נשמתה קודם שחיטה. ש"ך ס"ק א', ט"ו ס"ק א'. ואם העמידו אותה ביד אפי' הלכה אח"כ ד' אמות לא יצאה מחזקת מסוכנת שקל יותר ללכת מאשר לקום בעצמה, ובכף החיים אות ב' הביא חולקים בזה וסיים דכן עשו מעשה להכשיר. ועומדת מכח גערה או ע"י מקל היינו שהיתה בשכיבה ממש לארץ אבל אם בכרעה על רגליה ועמדה ע"י גערה או מקל או אפי' מעצמה אין זה מוציאה מכלל מסוכנת. כף החיים אות ו'.

מ. ונפ"מ דיכול לשחוט אחריה אמה או בנה ביום אחד, אבל אם אסורה רק משום ספק להחמיר לא הותר לשחוט אחריה האסורין משום או"ב. כף החיים אות י'.

נ. והרש"ל כתב דאפי' עשתה הפירכוס רק עם גמר השחיטה מהני, והש"ך השיג עליו והסיק כדברי הרמ"א דבעינן פירכוס אחר שחיטה, ואם פירכסה רבע שעה אחרי שחיטה לא מהני אבל אחרי ארבע או חמש רגעים או קצת יותר מהשחיטה מועיל. כף החיים אות י"ד-ט"ו.

ס. ועד אחד נאמן שפרכסה ואפי' אשה ומותר לאכלה. כף החיים אות ח"י.

ע. ובעינן שתהיה פשוטה כדרכה וכפפה להיות כמין ר', זה מקרי פשוטה וכפפתו או להיפך, אבל היתה כפופה והוסיפה לכופף עוד קצת לא מהני. כף החיים אות י"ט.

פ. ואם כפפה ידה בלבד כתב הב"י דמשמע מרמב"ם דאסור, אבל הרשב"א והר"ן פסקו דמהני, ובזבחי צדק כתב דבשעת הדחק אפשר לסמוך על המתירין. כף החיים אות כ'.

צ. ובעוף כל שרואין שהוא חולה צריך פירכוס. ובעופות שמביאים מן הדרך ורגליהם קשורות וכשמרימים אותו ראשו כפוף כמו חולה דינם כמסוכנת, וה"ה מחמת הקור הרי הם כמסוכנים וצריכים פירכוס. כף החיים אות ה', ואות כ"ב.

ולא כפפה כלל הרי זו נבלה, ובעוף אפי' ריפרף אלא בעינו ק' ולא כשכש
אלא בזנבו הרי זה פירכוס.

ק. זהו גירסת הרי"ף והרמב"ם בגמ' בחולין ל"ח ע"ב, אבל בנוסחא שלנו כתוב בגמ' גפו
במקום עינו, וכ"נ דעת הט"ז בס"ק ג' והש"ך בס"ק ה', וכיון שיש נוסחאות יש
להחמיר, ומ"מ בהפסד מרובה יש להקל בריפרוף בעינו לבד. כף החיים אות כ"ג.